

Arrest

**nr. 351 835 van 21 augustus 2026
in de zaak RvV X / XI**

**In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X, op 6 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 2 augustus 2022 als begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument. Verzoeksters moeder verzoekt dezelfde dag om internationale bescherming. Het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder wordt op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van haar dochter, verzoekster *in casu*, als begeleide minderjarige ingediend. Op 16 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeksters moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer X van 14 maart 2025 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 1 april 2025 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Op 22 december 2025 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 25 december 2025 aan verzoeksters moeder aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“[...]”

A. Feitenrelaas

Je bezit de Somalische nationaliteit en je bent afkomstig uit het dorp Bulomareer, gelegen in het district Marka, in de regio Lower Shabelle. Je hebt op 2 juli 2022 jouw land van herkomst verlaten in het gezelschap van jouw moeder ([S.A.M.] (CGVS nr. [...]; o.v. [...]), jouw zus [S.B.A.] (nationaal nr. [...]) en jouw broers [A.B.A.] (nationaal nr. [...]) en [F.B.A.] (nationaal nr. [...]). Op 2 augustus 2022 heeft jouw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 16 oktober 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 20 november 2024 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 14 maart 2025 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 1 april 2025 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 3 juli 2025 heb je in België een medische procedure ondergaan tot vaginale openmaking of een volledige desinfibulatie. Ter staving van dit verzoek vermeld je dat je vreest om terug te keren naar Somalië omdat jouw paternale grootmoeder en tantes jou opnieuw zullen toemaken of verder besnijden naar type III (infibulatie) in het kader van een toekomstig huwelijk.

Bovendien dien je ter staving van jouw verzoek kopieën van volgende documenten in: VGV-attesten van jou en jouw zus en medische documenten inzake de medische desinfibulatie van jou en jouw zus.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die jouw moeder [S.] (CGVS nr. [...]) aanhaalde ter staving van haar verzoek,

waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Zo verklaarde je op de Dienst Vreemdelingenzaken dat al-Shabaab jouw moeder zouden doden bij terugkeer naar Somalië alsook dat ze reeds jouw oudere zus hebben gedood en jouw vader hebben verwond (DVZ – Vragenlijst CGVS d.d. 19.06.2025, punt 3, vraag 4-5). Het CGVS nam in hoofde van jouw moeder echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan de door haar aangehaalde problemen met al-Shabaab alsook omdat er geen zicht werd gegeven op de situatie van jouw vader (zie beslissing moeder, blauwe map stuk 1). Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) (zie arrest RvV moeder, d.d. 14/03/2025, blauwe map stuk 2). Het gegeven dat jij naar aanleiding van jouw eigen verzoek vasthoudt aan de motieven die je moeder reeds aanhaalde is niet van dien aard om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen.

Verder haal je aan dat je bij een terugkeer naar Somalië vreest dat je zal worden geherinfibuleerd in het kader van een gedwongen huwelijk (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 05.08.2025 (hierna NPO), p. 12). Je werd in Somalië het slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking (VGV) type III en je hebt in België een medische procedure ondergaan tot vaginale openmaking of een volledige desinfibulatie (groene map, documenten nr. 1-2). Je verklaart dat je deze procedure met toestemming van jouw moeder liet uitvoeren omdat je veel last had van de gevolgen van jouw besnijdenis (NPO, p. 14-15). Je stelt dat jouw grootmoeder en tantes langs vaderszijde jou opnieuw zullen toemaken of verder besnijden naar type III (infibulatie) in het kader van een toekomstig huwelijk (NPO, p. 12). Waar je stelt dat je bij een terugkeer naar Somalië onder invloed van jouw paternale grootmoeder en tantes opnieuw zal worden besneden gezien jouw besnijdenis een type II vrouwelijke genitale verminking (VGV) is die kan worden verergerd tot een type III VGV (NPO, p. 12), stelt het CGVS vooreerst vast dat waar jouw VGV inderdaad niet betwijfeld wordt, deze aldus voltrokken is. Het CGVS betreurt dat je in het verleden aan dergelijke praktijk werd onderworpen, maar er dient te worden vastgesteld dat je niet aannemelijk maakt dat je bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw aan deze praktijk te worden blootgesteld, meer bepaald aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, met het oog op een (hypothetisch) huwelijk.

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat jouw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze wordt ondermijnd door de verklaringen over jouw clanaffiliatie. Gevraagd naar jouw clan geef je immers aan hierover niets te weten en geen enkele clan te kennen vanwege jouw jonge leeftijd (NPO, p. 5). Het clansysteem is nochtans van cruciaal belang in de Somalische context. Dit domineert immers de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om je te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het je positie in de samenleving (zie stukken blauwe map nr. 3). Al op jonge leeftijd wordt men hiermee geconfronteerd, omdat het bepaalt met wie men mag omgaan en welke sociale grenzen er bestaan (ibid.). Dat je nooit over jouw eigen clanaffiliatie zou hebben gehoord noch over andere clans in Somalië is dan ook weinig geloofwaardig en doet afbreuk aan jouw algemene geloofwaardigheid.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat er tijdens het persoonlijk onderhoud van jouw moeder meermaals werd gevraagd naar haar vrees in hoofde van jou en jouw zus bij een terugkeer naar Somalië, waarop jouw moeder enkel en alleen haar problemen met al-Shabaab aanhaalde (zie p. 16-17 notities persoonlijk onderhoud CGVS van [S.A.M.] d.d. 12.06.2024 (hierna NPO 1 moeder), blauwe map stuk 4). Je was ten tijde van dit gehoor nog niet gedesinfibuleerd (ibid.). Jouw moeder gaf tijdens haar gehoor aan dat er gekeken werd om een desinfibulatie voor jou en jouw zus te organiseren maar dat zij op dat moment nog niet naar een afspraak was kunnen gaan omdat zij zelf werd geopereerd (NPO 1 moeder, p. 15). Ook haalde jouw moeder geen vrees aan in hoofde van jou en jouw zus in verband met jullie VGV bij de beroepsprocedure voor de RvV (zie verzoekschrift moeder bij RvV, blauwe map stuk 5). Ter terechtzitting bij de RvV werd jouw moeder gevraagd of zij ondertussen reeds een afspraak had gemaakt voor jou en jouw zus met het oog op een desinfibulatie, zoals werd aangeraden in het medisch attest van 30 augustus 2024 dat meer dan anderhalf jaar voor de terechtzitting werd neergelegd, waarop jouw moeder ontkennend antwoordde en verklaarde dat zij twijfelde om jou en jouw zus te laten desinfibuleren omdat ze bang was dat jullie uitgelachen zouden worden na een dergelijke medische ingreep (zie arrest RvV moeder, d.d. 14/03/2025, blauwe map stuk 2, p. 12-13). Jouw moeder vermeldde hierbij opvallend genoeg niets over een vrees tot mogelijke herinfibulatie in het kader van een (gedwongen) huwelijk bij een terugkeer naar Somalië. Het is pas nadat jouw moeder haar voltallige procedure inzake haar verzoek om internationale bescherming heeft uitgeput, dat er overgegaan wordt tot een medische desinfibulatie van jou en jouw zus en de indiening van jouw eigen verzoek, én dat er opeens gewag wordt gemaakt van een gedwongen huwelijk en hiermee gepaarde herinfibulatie. Deze gang van zaken lijkt toch eerder opportunistisch en laattijdig.

Daarnaast heb je de context van jouw gedwongen herinfibulatie niet aannemelijk gemaakt. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat herbesnijdenis na een medische openmaking systematisch wordt toegepast, noch dat de reactie van de omgeving op een eventuele medische openmaking altijd gelijkgesteld kan worden aan vervolging (blauwe map, documenten nr. 6). Uit de beschikbare informatie blijkt dat een desinfibulatie om medische redenen geen probleem zou zijn tegen de achtergrond van het belang van

maagdelijkheid bij ongehuwde meisjes, wanneer dit bewezen kan worden (zie COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update) p. 17-18, blauwe map stuk 6). Hoe een ongehuwde, gedesinfibuleerde jonge vrouw wordt behandeld, hangt af van de wensen van haar directe omgeving waaronder haar toekomstige echtgenoot en familie (ibid.). De COI toont bovendien aan dat minder invasieve besnijdenisvormen meer en meer de norm worden in Somalië (zie COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update) p. 14-15, blauwe map stuk 6). Hieruit blijkt dat de familie en de tradities binnen de familie een belangrijke factor inhouden in het kader van het herbesnijdenisproces.

Het CGVS merkt hierbij op dat de besluitvorming bij VGV in Somalië voornamelijk bij de moeder ligt (COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update), p. 28, blauwe map stuk 6). Je verklaart dat jouw moeder akkoord is gegaan met jouw medische openmaking en hier tevreden mee is (NPO, p. 15). Ook stel je dat jouw maternale oma en jouw broer in Somalië geen problemen hebben met jouw openmaking (NPO, p. 16). Tevens dient erop te worden gewezen dat jouw moeder tweemaal is gehuwd en meerdere kinderen heeft bij verschillende mannen (zie verklaring DVZ moeder d.d. 31.08.2022, punt 16a en 17, blauwe map stuk 7; en NPO 1 moeder, p. 13-14). Jouw moeder verklaarde dat haar eerste echtgenoot in Mogadishu leeft en dat zij gewoon van hem konden scheiden om daarna te hertrouwen (ibid.). Hieruit blijkt toch een zekere keuzevrijheid en minder traditionele opvattingen in verband met een huwelijkspartner.

Ook blijkt dat de dochters van de zussen van jouw moeder helemaal niet besneden zijn omdat hun vader dit niet wilde (NPO 1 moeder, p. 14). Dit toont aan dat mannen in jouw familie wel degelijk inspraak kunnen hebben in het besnijdenisproces. Ook toont dit aan dat – hoewel er andere betrokken partijen zijn – het in jouw (uitgebreide) familie dus enigszins mogelijk is om niet besneden te worden. Jij en jouw moeder verklaren dat jij en jouw zus werden besneden omdat jouw paternale grootmoeder en tantes dit zo wilden en jouw moeder altijd aan het werk was waardoor zij dit niet kon tegenhouden (NPO, p. 13-14 en NPO 1 moeder, p. 14). Je verklaart dat je voor jouw besnijdenis werd weggehaald uit de koranschool door jouw paternale neef [M.] (NPO, p. 13), wat opnieuw aantoont dat mannen in jouw familie wel degelijk zijn betrokken in het besnijdenisproces. Uit de verklaringen van jou en jouw moeder blijkt dat jouw vader geen grote voorstander was van de besnijdenis, maar dat hij niet aanwezig was op dat moment en hier nogal onverschillig op reageerde (NPO, p. 14). Hieruit blijkt dus helemaal niet dat jouw vader jou zou aansporen om je opnieuw te laten besnijden. Je verklaart dat jouw vader jouw herinfibulatie niet zou kunnen tegenhouden maar jouw verklaringen hierover zijn niet overtuigend (NPO, p. 18). Zo stel je kortweg dat jouw vader hierover niet veel kan zeggen omdat hij niet thuis is en een militair is (ibid.). Je kan bovendien niet uitleggen om welke reden jouw ouders geen echtgenoot voor jou zouden kunnen kiezen die ermee kan leven dat je niet meer 'toe' of type III VGV besneden bent (NPO, p. 18-19).

Hieraan dient toegevoegd te worden dat er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de verklaringen van jouw moeder inzake het gebrek aan contact met jouw vader, en haar desinteresse in zijn lot (NPO 1 moeder, p. 19; en p. 6 notities persoonlijk onderhoud [S.A.M.] d.d. 19.07.2024 (hierna NPO 2 moeder), blauwe map stuk 8) zoals ook de Raad heeft opgemerkt (zie arrest RvV moeder, d.d. 14/03/2025, blauwe map stuk 2, p. 10). Jou hiernaar gevraagd, blijkt dat je amper iets weet over jouw vader en dat je met hem klaarblijkelijk geen contact meer hebt (NPO, p. 5-6). Daardoor kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat jij en jouw moeder niet de waarheid vertellen over de banden met jouw vader. Bijgevolg maak je het voor het CGVS zo goed als onmogelijk om een correcte inschatting te maken over hoe jouw vader denkt over de besnijdenis en zich inzake die materie gedraagt ten opzichte van jou en jouw zus.

Er dient ook te worden gewezen op het feit dat de organisatie van de reis van jouw gezin naar Europa is gebeurd door de paternale zijde van jouw familie, met name jouw vader, jouw paternale grootvader en de broer van jouw paternale grootvader (NPO 1 moeder, p. 19 + NPO 2 moeder, p. 10). Er kan bijgevolg niet worden gesteld dat jouw gezin overhoop ligt met de paternale kant van jouw familie daar deze het vertrek van jouw gezin uit Somalië hebben georganiseerd en gefinancierd. Ook blijkt dat jouw paternale grootvader voor het verblijf van jouw tante en jouw grootmoeder in Mogadishu betaalt (NPO moeder 2, p. 7-8). De RvV merkte hierbij echter op dat jouw moeder in de totaliteit van haar verklaringen over jullie reisweg, onder meer in het verzoekschrift, niet consistent is (zie arrest RvV moeder, d.d. 14/03/2025, blauwe map stuk 2, p. 10-11). Ook jij lost niets over deze reis (NPO, p. 11).

Volledigheidshalve dient er op jouw netwerk te worden gewezen. Je bent op heden in België samen met jouw moeder, jouw zus en jouw broers. Je stelt verder dat jouw maternale grootmoeder en jouw broer [B.] samen in Mogadishu wonen (NPO, p. 8, 16-17). Ook stel je dat jouw paternale oom, tantes en grootmoeder en jouw maternale tantes ook in Somalië wonen. Hieruit blijkt dat je bij een terugkeer naar Somalië wel degelijk beschikt over een ondersteunend netwerk en dat je niet moet worden beschouwd als een vrouwelijk persoon zonder netwerk. Bovendien dient te worden herhaald dat er twijfels zijn over jouw en jouw moeders verklaringen over het gebrek aan contact met jouw vader (zie supra).

Tot slot dient erop te worden gewezen dat je geen concrete elementen aanhaalt waaruit kan blijken dat je zich omwille van jouw verblijf in Europa niet meer zou kunnen of willen schikken naar de in Somalië vigerende wetten, regels of gebruiken, dan wel dat je als dusdanig gepercipieerd zou worden en omwille hiervan vervolging riskeert. Het loutere gegeven dat je zich in enige mate zou dienen te conformeren aan de in jouw land gangbare en dominante cultuur, kwalificeert op zich niet als 'vervolging'. Je haalt geen elementen aan die zouden aantonen dat jouw eventuele westerse gedragingen, kenmerken zo fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er niet van jou mag worden verwacht/gevraagd dat je deze opgeeft en dat je bij een terugkeer zal worden beschouwd als een ongelovige en hierdoor zal worden geviséerd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-10/2025_CG_Somalia.pdf of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia – Security Situation van mei 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20250526.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Major political, security, and humanitarian developments van 13 augustus 2025, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2025_08_EUAA_COI_Query_Response_Q24_Somalia_Major_political_security_and_humanitarian_developments.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe

aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Lower Shabelle te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Al-Shabaab oefent de controle uit over de meeste gebieden in de regio, waaronder verschillende controleposten, en gebruikt de regio als een strategisch gebied om de voedselvoorziening te controleren en aanvallen uit te voeren in het zuiden van Somalië. De beloofde antiterreuroperaties in South West in juli 2023 bleven aanvankelijk beperkt. Eind 2024, begin 2025 waren er verschillende antiterreuroperaties gericht op al-Shabaab strongholds, schuilplaatsen en checkpoints met luchtaanvallen op al-Shabaab-leden. In maart 2025 had de groepering de controle over strategische locaties en bijbehorende bruggen in de regio overgenomen. In juni 2025 lanceerden het Somalische leger en geallieerde troepen 'Operatie Silent Storm', gericht op de bevrijding van gebieden onder de controle van al-Shabaab. Deze operatie was echter slechts gedeeltelijk succesvol. Tientallen burgers kwamen in de regio om het leven door drone-aanvallen van de federale overheid, patrouillerende ATMIS-troepen, artillerievuur en door niet-geïdentificeerde explosies. Medio 2024 werd ook een opmerkelijke toename van clanconflicten gemeld die escaleerden tot gewapend geweld.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in september 2024 1.593.117 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 727 geweldsincidenten registreert in de regio, waaronder voornamelijk battles (570) en explosions/remote violence (129). De meeste battles zijn (hit-and-run-)aanvallen door AS tegen de aanwezige veiligheidstroepen met name ATMIS, SNA, de SNA Special Forces, NISA, SPF en de lokale politie. Het zijn voornamelijk vuurgevechten, hoewel AS occasioneel ook raketwerpers en handgranaten inzet. Voor 70 incidenten noteert ACLED een veiligheidsdienst als actor. Het zijn antiterreuracties waarbij AS-posities worden aangevallen, geweld tussen de veiligheidstroepen onderling en aanvallen tegen clanmilities, vaak omdat deze een illegale controlepost bemannen. ACLED noteert ook 20 incidenten van clangeweld onder battles. De incidenten onder explosions/remote violence zijn terreuraanvallen met geïmproviseerde bommen, granaten en mortieren. AS viseert de veiligheidsdiensten maar raakt soms ook burgers en sommige IED-aanslagen zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Andere

aanvallen zijn gericht tegen controleposten bemand door veiligheidsdiensten. Verder voeren de veiligheidsdiensten luchtaanvallen uit tegen AS-posities en mortieraanvallen tegen vermoedelijke AS-schuilplaatsen waarbij soms de burgerbevolking getroffen wordt. ACLED noteert in totaal 727 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio Lower Shabelle voor deze verslagperiode. De meerderheid van de dodelijke slachtoffers zijn soldaten en SNA-strijders die sneuvelen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen op militaire doelwitten en clanmilitieleden door interclangeweld en vuurgevechten met veiligheidsdiensten. Op 23 maart 2024 laat AS een autobom ontploffen aan een legerbasis in het dorp Busley (Marka). Hierop volgt een zwaar vuurgevecht. ACLED noteert 67 doden door dit geweld. Dit is het hoogst aantal geregistreerde doden per incident voor deze regio in deze verslagperiode. ACLED noteert ook 7 burgerdoden die als omstaanders sneuvelen tijdens vuurgevechten. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 147 doden tot gevolg. ACLED noteert 21 burgerdoden bij een luchtaanval tegen een AS-standplaats in het dorp Baldooska. In totaal noteert ACLED 66 burgerdoden voor 49 incidenten onder civilian targeting. AS voert IED-aanvallen uit gericht op off-duty-veiligheidspersoneel, maar ook op civiele structuren zoals een jeugdhuis en busstation. Daarnaast voert de terreurgroep nog gerichte moordaanslagen uit waarbij het onder meer een clanouder, soldaten in burger en burgers verdacht van spionage, doodschiet. De veiligheidsdiensten zijn in 18 incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, betrokken. ACLED noteert hier 25 burgerdoden. Clangeweld is verantwoordelijk voor 3 burgerdoden.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED in Lower Shabelle 1.655 veiligheidsincidenten registreert tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 (gemiddeld 13,8 incidenten per week), resulterend in 2.601 dodelijke slachtoffers (ongeveer 163 doden per 100.000 inwoners). Al-Shabaab was betrokken bij 1.302 van het totale aantal veiligheidsincidenten. Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 78.367 personen ontheemd uit Lower Shabelle vanwege het conflict en de onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Lower Shabelle, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat je bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bulomareer. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Beoordeling

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voert verzoekster de schending aan van de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van het materiële motiveringsbeginsel. Uit de uiteenzetting van haar middel blijkt dat zij tevens de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht.

Verzoekster wijst erop tijdens haar persoonlijk onderhoud eigen, persoonlijke motieven te hebben uiteengezet en verwijst naar haar verklaringen aangaande haar vrees voor een gedwongen huwelijk en herbesnijdenis bij terugkeer naar Somalië. Zij stelt dat deze verklaringen een individueel en actueel risico betreffen, verbonden aan haar persoonlijke lichamelijke integriteit, en niet kunnen worden gereduceerd tot een loutere herhaling van de door haar moeder aangehaalde motieven.

Zij betwist verder, onder verwijzing naar haar verklaringen en de gedane medische vaststellingen, haar vrees voor herinfibulatie niet aannemelijk te hebben gemaakt. Zij meent dat waar in de bestreden beslissing geoordeeld wordt dat haar algemene geloofwaardigheid ondermijnd wordt door haar gebrekkige kennis over haar clanaffiliatie, geen rekening wordt gehouden met haar leeftijd en leefwereld, zoals die blijken uit de notities van haar persoonlijk onderhoud. Zij licht toe dat zij nooit formeel onderwijs volgde, uitsluitend naar de koranschool ging en geen maatschappelijke participatie had buiten haar directe gezinscontext. Dit sluit volgens haar aan bij objectieve landeninformatie waaruit blijkt dat meisjes in landelijke gebieden van Zuid-Somalië vaak geen expliciete clandidentificatie meekrijgen, terwijl clanbeslissingen net boven hun hoofden worden genomen door oudere familieleden. Zij benadrukt dat meisjes vaak geen inspraak of kennis hebben over clanpolitiek, hoewel deze wel degelijk hun leven bepaalt.

Verzoekster meent verder dat de verwerende partij doorslaggevend belang hecht aan het feit dat haar moeder in haar eigen procedure geen expliciete vrees voor herinfibulatie heeft aangehaald en dat zodoende de autonomie van haar eigen relaas wordt miskend. Zij wijst erop te hebben verklaard dat haar moeder geen beslissingsmacht heeft ten aanzien van de paternale familie en dat deze verklaringen stroken met algemene informatie die bevestigt dat, ondanks de formele rol van moeders, beslissingen over huwelijk en vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) in sterk patriarchale families vaak door de paternale familie worden opgelegd, zeker wanneer het gaat om eer en huwelijksgeschiktheid.

Verzoekster vervolgt dat het standpunt van de verwerende partij dat het risico op herinfibulatie na medische openmaking beperkt zou zijn omdat dit niet systematisch gebeurt, genuanceerd wordt door objectieve landeninformatie, waarnaar zij verwijst. Zij wijst erop dat in diezelfde bronnen bevestigd wordt dat zowel de-infibulatie als re-infibulatie in verschillende regio's van Somalië worden gerapporteerd en dat herinfibulatie na eerdere opening dus wel degelijk voorkomt. Zij verwijst in dit verband andermaal naar haar verklaringen volgens dewelke zij bij een terugkeer naar Somalië eerst zal worden besneden en vervolgens worden "toegevoegd" aan een man en stelt bovendien te hebben verduidelijkt dat medische bewijzen of eerdere medische ingrepen haar niet zullen beschermen tegen een hernieuwde besnijdenis. De relevante vraag is niet of herinfibulatie altijd of automatisch plaatsvindt, maar of zij, gelet op haar profiel, familiale context en de heersende sociale normen, een reëel risico loopt om bij terugkeer opnieuw te worden onderworpen aan deze praktijk, aldus verzoekster.

Wat de houding van haar vader betreft, wijst verzoekster erop consequent te hebben verklaard dat hij afwezig en niet beschermend is en dat zij geen contact met hem heeft.

Waar in de bestreden beslissing geoordeeld wordt dat zij zich zou kunnen conformeren aan de Somalische gebruiken, repliceert verzoekster dat het precies die gebruiken zijn die de kern van haar vrees vormen. Het verplicht ondergaan van herinfibulatie en een gedwongen huwelijk kan nooit worden beschouwd als loutere culturele aanpassing, maar vormt een ernstige schending van fundamentele mensenrechten, zo stelt verzoekster.

Verzoekster verwijst nog naar het arrest van de Raad van 10 oktober 2024 met nummer 314 505 en meent dat haar situatie duidelijke gelijkenissen vertoont met die van de verzoekende partij in de zaak die aanleiding heeft gegeven tot dit arrest.

Verzoekster uit tot slot kritiek op de in de bestreden beslissing bereikte conclusie aangaande de veiligheidssituatie in Lower Shabelle en verwijst in dit verband naar het rapport “*Country Guidance Somalia*” van EUAA van oktober 2025. Zij meent dat moeilijk gesteld kan worden dat de situatie in Lower Shabelle niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster vraagt in hoofdorde haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

3.1.2. Aan het verzoekschrift wordt het arrest van de Raad van 10 oktober 2024 met nummer 314 505 als nieuw stavingstuk gevoegd (stuk 3).

3.2. Nieuwe elementen

Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin zij verwijst naar recente informatie, online te raadplegen via de vermelde weblinks, aangaande de veiligheidssituatie in Somalië, die volgens haar een nood aan bescherming bevestigt.

Te dezen wijst de Raad erop dat verzoekster de mogelijkheid om overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in te dienen niet kan aanwenden om, dit zonder hierover nieuwe elementen aan te reiken, bijkomende informatie of argumenten aan te brengen tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

In (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, wordt namelijk het volgende bepaald: “*De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.*”

De door verzoekster in haar aanvullende nota aangebrachte informatie blijkt, met uitzondering van het laatste rapport van Human Rights Watch, waarin geen publicatiedatum wordt vermeld, te zijn gepubliceerd voorafgaand aan de indiening van het verzoekschrift en verzoekster licht niet toe, en de Raad ziet evenmin in, waarom zij hiernaar niet reeds kon verwijzen in haar verzoekschrift. Deze laattijdig bijgebrachte informatie dient derhalve uit de debatten te worden geweerd.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

3.3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem

het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen. Deze “eigen feiten” in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk “*nieuwe elementen of feiten*” in de zin van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te zijn. Het kunnen feiten zijn die reeds aanwezig waren tijdens het beschermingsverzoek van de betrokken ouder, maar toen met goede redenen niet eerder werden aangehaald (*EASO Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

3.3.3. Overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters moeder vermoed het verzoek om internationale bescherming dat zij blijkens het administratief dossier op 2 augustus 2022 in België heeft ingediend ook namens verzoekster als vergezellende minderjarige vreemdeling over wie zij het ouderlijk gezag uitoefent te hebben ingediend. Verzoeksters moeder baseerde haar beschermingsaanvraag op de vrees om bij terugkeer naar Somalië te worden gedood door Al-Shabaab omdat zij haar ervan zouden beschuldigen een spion te zijn die samenwerkt met het leger. In de weigeringsbeslissing van 16 oktober 2024 genomen in hoofde van verzoeksters moeder hecht de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof aan deze vermeende problemen met Al-Shabaab en de daaraan verbonden vrees en oordeelt zij dat de medische attesten die verzoeksters moeder heeft neergelegd aantonen dat zij en haar dochters VGV hebben ondergaan maar voor de rest geen verband houden met haar asielmotief en vrees bij terugkeer. In zijn arrest met nummer 323 339 van 14 maart 2025 hecht de Raad evenmin geloof aan het vluchtrelaas van verzoeksters moeder en oordeelt hij bijkomend dat er goede redenen zijn in de zin van (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat zij en haar dochters bij terugkeer naar Somalië niet opnieuw zullen worden blootgesteld aan VGV.

In het kader van het huidige eigen verzoek om internationale bescherming haalt verzoekster in navolging van haar moeder een vrees aan om bij terugkeer naar Somalië te worden gedood door Al-Shabaab en voert zij bijkomend aan te vrezen dat zij door haar paternale grootmoeder en tantes opnieuw zal worden dichtgemaakt of verder besneden naar type III (infibulatie) in het kader van een gedwongen huwelijk. Zij legt ter staving van haar verzoek in eigen naam medische attesten neer waaruit blijkt dat zij en haar zus op datum van 29 juli 2025 volledig gedesinfibuleerd zijn en dat zij de medische ingreep daartoe onderging op 3 juli 2025 op de dienst Gynaecologie van een Brussels ziekenhuis (administratief dossier (hierna: AD), stuk 5, ‘Documenten’).

3.3.4. De Raad stelt in navolging van de verwerende partij vast dat waar verzoekster zich deels beroept op dezelfde gronden die haar moeder aanhaalde ter staving van haar beschermingsverzoek, met name de vermeende problemen met Al-Shabaab, zij geen eigen feiten aanbrengt die een apart verzoek voor haar rechtvaardigen. Immers werd reeds in voormelde beslissing van 16 oktober 2024, die door de Raad werd bevestigd op 14 maart 2025, aan deze problemen geen geloof gehecht en staat deze beoordeling derhalve vast. Verzoekster plaatst deze beoordeling niet in een ander daglicht door in het kader van haar eigen verzoek louter vast te houden aan dit ongeloofwaardig bevonden vluchtmotief zonder hieromtrent bijkomende verklaringen af te leggen of stukken neer te leggen.

Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift op dat zij ter staving van haar beschermingsaanvraag eigen, persoonlijke motieven heeft uiteengezet die niet kunnen worden gereduceerd tot een loutere herhaling van de door haar moeder aangehaalde motieven, met name een vrees om bij een terugkeer naar Somalië te worden geherinfibuleerd in het kader van een gedwongen huwelijk. De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat verzoeksters moeder in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming noch tijdens haar persoonlijk onderhoud noch in haar verzoekschrift en ter zitting op de Raad enige vrees in hoofde van verzoekster of haar zus aanhaalde in verband met de VGV die zij blijkens de neergelegde medische attesten reeds ondergingen. Niettegenstaande verzoeksters moeder tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf reeds te hebben geïnformeerd naar de mogelijkheid om verzoekster en haar zus te laten desinfibuleren, zoals werd aangeraden in het neergelegde medisch attest van 30 augustus 2024, bleek ter zitting dat zij daarvoor nog steeds geen afspraak had gemaakt, naar eigen zeggen omdat haar dochters bang waren om uitgelachen te worden. De Raad was in voormeld arrest van 14 maart 2025 in de toenmalige stand van zaken van oordeel dat er geen goede redenen waren om aan te nemen dat verzoekster en haar zus opnieuw het slachtoffer zouden worden van VGV. Echter liggen thans in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster medische attesten voor waaruit blijkt dat verzoekster en haar zus een medische ingreep ondergingen waardoor zij op heden volledig gedesinfibuleerd zijn (AD, stuk 5, ‘Documenten’). Het wordt niet betwist dat verzoekster nog niet gedesinfibuleerd was ten tijde van de administratieve fase van het verzoek om internationale bescherming van haar moeder, noch hangende het beroep tegen haar weigeringsbeslissing bij de Raad. De verwerende partij wijst er in de bestreden beslissing

terecht op dat van verzoeksters moeder mocht worden verwacht dat zij de vrees tot mogelijke herinfibulatie van verzoekster in het kader van een (gedwongen) huwelijk reeds zou hebben aangehaald tijdens de beroepsprocedure bij de Raad, daar haar ter terechtzitting uitdrukkelijk werd gevraagd of zij al een afspraak had ingepland voor haar dochters met het oog op de aangeraden ingrepen en zij ontkennend antwoordde en daarbij louter aangaf dat haar dochters bang zijn dat ze uitgelachen zullen worden. Verzoekster kan, mede gelet op haar minderjarigheid, evenwel niet verantwoordelijk worden gehouden voor de verklaringen die haar moeder wel of niet aflegt in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Daargelaten de beweegredenen en de keuze van het tijdstip om een hersteloperatie te laten uitvoeren, betreft het niet-betwiste feit dat verzoekster inmiddels gedesinfibuleerd is een element dat eigen is aan verzoeksters situatie en in het licht waarvan haar vrees om bij terugkeer naar Somalië opnieuw te worden onderworpen aan VGV, zoals reeds beoordeeld door de Raad in voormeld arrest van 14 maart 2025, dient te worden geherevalueerd.

Alles in acht genomen besluit de Raad dat het feit dat verzoekster op heden gedesinfibuleerd is en zich hierop beroept ter staving van haar vrees om bij terugkeer naar Somalië opnieuw te worden geïnfibuleerd dient te worden beschouwd als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat hij *in casu* met volheid van rechtsmacht oordeelt en gehouden is tot een onderzoek *ex nunc* van zowel de feitelijke als de juridische gronden.

3.3.5. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vormen een daad van vervolging en vallen onder de noemer “*dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van (oud) artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet. Deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een specifieke sociale groep in de zin van (oud) artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Voormelde (oude) bepalingen van de Vreemdelingenwet komen inhoudelijk overeen met respectievelijk artikel 9, lid 2, a) en f) en artikel 10, lid 1, d) van de huidige Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347).

Verzoekster voert een vrees voor herbesnijdenis naar type III (infibulatie) aan. *In casu* wordt de VGV waarvan verzoekster reeds het slachtoffer is geweest als een eerdere vervolging gekwalificeerd.

Bij de beoordeling van dergelijk risico op een eventuele, toekomstige herhaalde vervolging komt (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet in het vizier. Dit artikel, dat een omzetting vormt van artikel 4, vierde lid van de voormalige Kwalificatierichtlijn, luidt als volgt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

Deze bepaling komt inhoudelijk overeen met artikel 4, lid 4 van de Verordening (EU) 2024/1347.

Aangezien verzoekster aldus reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, moet worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Deze “goede redenen” houden in dat de asielinstantie bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade voldoende tegenindicaties aanbrengt om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvS 25 november 2024, nr. 261 439).

Bij de beoordeling of er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, is de gehanteerde bewijsstandaard deze van “de redelijke mate van waarschijnlijkheid” (“*reasonable degree of likelihood-test*”) (cfr. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

3.3.6. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat vrouwen die onderworpen werden aan een infibulatie en vervolgens gedesinfibuleerd werden, zoals *in casu* verzoekster, systematisch geherinfibuleerd worden in Somalië. Er is uiteenlopende informatie over de prevalentie van verschillende vormen van herhaalde VGV. Aldus dringt een individuele beoordeling van de mate van waarschijnlijkheid dat een meisje of vrouw die

onderworpen werd aan VGV opnieuw aan deze praktijk wordt onderworpen zich op en dienen daarbij volgens de richtsnoeren van EUAA meerdere risicobepalende omstandigheden in acht te worden genomen, zoals de leeftijd en burgerlijke staat van betrokkene, de (familiale) tradities en percepties ten aanzien van de praktijk en het type van de reeds ondergane VGV. Vrouwen van huwbare leeftijd die (nog) geen kinderen hebben worden meer blootgesteld aan het risico op desinfibulatie en herinfibulatie dan oudere vrouwen en vrouwen die reeds kinderen hebben. Dit vloeit voort uit de dominante opvatting binnen de patriarchale Somalische samenleving dat een besnijdenis de maagdelijkheid en deugdelijkheid van de vrouw garandeert voorafgaand aan het huwelijk. In diezelfde lijn rapporteren sommige bronnen dat herinfibulatie minder relevant wordt eens een vrouw zwanger is geweest, al getrouwd is of niet langer maagd is. Vrouwen die reeds eerder geïnfibuleerd werden lopen ook een hoger risico op desinfibulatie en herinfibulatie ten opzichte van vrouwen die aan een minder verregaande vorm van VGV werden onderworpen (EUAA, "*Country Guidance. Somalia*", oktober 2025, p. 59-60; Cedoca, COI Focus "*Somalië. Vrouwelijke genitale verminking (VGV)*", 20 februari 2025 (update), p. 26).

In casu wordt niet betwist dat verzoekster een ongehuwd meisje is, afkomstig uit een rurale regio in Somalië, en dat zij in het verleden al onderworpen werd aan VGV type III en inmiddels een medische desinfibulatie onderging tijdens haar afwezigheid uit Somalië. Verzoeksters profiel noopt tot grote voorzichtigheid bij de beoordeling van het risico op herhaalde vervolging bij terugkeer naar Somalië.

Om het risico op herinfibulatie van een jonge, ongehuwde en gedesinfibuleerde vrouw of meisje, zoals verzoekster, te kunnen beoordelen moet aldus rekening gehouden worden met de context waarin de vrouw of het meisje leeft en die bepaald wordt door de heersende opvattingen binnen haar familie, haar gemeenschap en haar eventuele toekomstige echtgenoot. Of een medisch attest haar kan helpen om uit te leggen waarom ze gedesinfibuleerd is, hangt eveneens af van de specifieke omstandigheden waarin zij zich bevindt. Hoewel er blijkens de beschikbare informatie geen bevestigde gevallen zijn van in het buitenland gedesinfibuleerde vrouwen die na terugkeer naar Somalië gedwongen werden geherinfibuleerd, blijkt niettemin dat de druk die mogelijk wordt uitgeoefend door de echtgenoot of familie groot kan zijn en de besluitvorming in belangrijke mate kan beïnvloeden. Er kan evenmin abstractie worden gemaakt van het feit dat vrouwen die niet "vrijwillig" een herinfibulatie ondergaan in gevallen waar dit van hen nochtans wordt verwacht door de ruimere familie of gemeenschap, zich blijkens de beschikbare informatie mogelijk blootstellen aan ernstige vormen van discriminatie en stigmatisering, die hun functioneren in de samenleving in belangrijke mate kunnen bemoeilijken (Cedoca, Report (translation) "*Somalia. Female genital mutilation*", 13 mei 2025, p. 43; EUAA, "*Somalia: Country Focus*", mei 2025, p. 38)

3.3.7. In de bestreden beslissing wordt opgemerkt, onder verwijzing naar de COI Focus "*Somalië. Vrouwelijke genitale verminking (VGV)*" van 20 februari 2025, dat "*de besluitvorming bij VGV in Somalië voornamelijk bij de moeder ligt*". Dit dient evenwel te worden genuanceerd. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de moeders, en bij uitbreiding vrouwen binnen de ruimere familie, zoals grootmoeders en tantes, een beslissende rol spelen in het organiseren van besnijdenissen en in het algemeen de verantwoordelijkheid dragen voor het besnijden van meisjes overeenkomstig de tradities binnen het gezin en de gemeenschap. Hieruit kan niets afgeleid worden omtrent de mate waarin moeders (of beide ouders) gehoord worden of hun wil kunnen doordrijven indien zij tegen de traditie in wensen te gaan door hun dochters niet te laten besnijden. Hoewel het voornamelijk de ouders van het meisje blijken te zijn die bepalen welk type VGV wordt toegepast, kan uit de beschikbare informatie niet eenduidig blijken of het de moeder dan wel de vader is die hierin het laatste woord heeft (Cedoca, Report (translation) "*Somalia. Female genital mutilation*", p. 28). In de traditionele Somalische samenleving kan de sociale druk groot zijn en blijken behalve de ouders ook de grootmoeders een aanzienlijke invloed te hebben op de beslissing om het meisje al dan niet te besnijden (COI Focus "*Somalië. Vrouwelijke genitale verminking (VGV)*", 20 februari 2025 (update), p. 28-29). Volgens meerdere bronnen die geconsulteerd werden door het Zweeds agentschap voor migratie ter voorbereiding van voormeld rapport over VGV is de invloed van de grootouders op de kwestie groter in rurale gebieden (Cedoca, Report (translation) "*Somalia. Female genital mutilation*", 13 mei 2025, p. 28).

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeksters verklaringen, volgens dewelke zij door toedoen van haar paternale grootmoeder en tantes werd besneden zonder dat haar moeder of vader hiervan wisten, niet worden betwist (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), p. 12-14).

3.3.8. Het feit dat verzoeksters moeder en haar familie aan moederszijde tevreden zijn met verzoeksters desinfibulatie of hier geen problemen mee hebben, wijzigt niets aan het vermeende tegengestelde standpunt ingenomen door haar familie langs vaderszijde. Ook het gegeven dat de moeder een zekere keuzevrijheid genoot tijdens haar huwelijk met haar eerste echtgenoot, getuige haar verklaringen dat zij van hem kon scheiden om vervolgens te hertrouwen, zegt op zich niets over de tradities en opvattingen die leven binnen de familie van haar huidige echtgenoot, de vader van verzoekster. Evenzo vormt het gegeven dat de

dochters van de zussen van verzoeksters moeder niet besneden zijn omdat hun vader dit niet wilde, geen indicatie dat verzoeksters vader eenzelfde invloed zou kunnen laten gelden indien hij zich ten aanzien van zijn eigen familie zou uitspreken tegen de (her)besnijdenis van zijn dochters. Verzoekster noch haar moeder werden bevraagd omtrent de situatie en praktijken inzake besnijdenis binnen haar familie langs vaderskant. In elk geval kan niet uit verzoeksters verklaringen blijken dat verzoeksters vader tevergeefs gepoogd zou hebben de besnijdenis van verzoekster en haar zus tegen te houden. Verzoekster verklaarde immers dat haar vader, net als haar moeder, afwezig was toen het gebeurde en uit haar verklaringen kan niet blijken dat hij boos was of hevig reageerde toen hij te weten kwam dat verzoekster en haar zus besneden waren, in tegenstelling tot haar moeder. Verzoekster en haar zus zouden in de koranschool zijn opgehaald door haar paternale neef en naar het huis van hun paternale grootmoeder zijn gebracht, waar zij vervolgens onder dwang zouden zijn besneden (NPO, p. 12-14). Verzoeksters verklaringen over de manier waarop en de omstandigheden waarin haar besnijdenis plaatsgreep worden, het weze herhaald, niet betwist door de verwerende partij, die zich er overigens in de bestreden beslissing op beroept om te stellen dat mannen in verzoeksters familie betrokken zijn bij het besnijdenisproces.

3.3.9. Verzoekster gaf aan haar vader voor het laatst gezien te hebben in het ziekenhuis in Somalië en antwoordde ontkenkend op de vraag of ze sindsdien ooit nog iets van haar vader heeft gehoord (NPO, p. 6). Verzoekster gaf verder in haar gehoor aan geen contact meer te hebben met haar vader. Zij stelde dat ook haar moeder geen contact meer heeft met haar vader maar beweerde niet te weten waarom (NPO, p. 16). De Raad stelt in navolging van de verwerende partij vast dat verzoekster geen aannemelijke uitleg weet te bieden voor het feit dat zij op heden geen contact meer heeft met haar vader en amper op de hoogte blijft van zijn huidige situatie, wat enerzijds haar geloofwaardigheid dienaangaande niet ten goede komt, doch anderzijds de inschatting van hoe haar vader denkt over haar besnijdenis en die van haar zus en zich inzake die materie gedraagt niet “zo goed als onmogelijk” maakt, zoals de verwerende partij voorhoudt. Uit verzoeksters verklaringen en die van haar moeder kan immers worden afgeleid dat haar vader geen grote voorstander was van de besnijdenis, maar dat hij niet aanwezig was op dat moment en er nogal onverschillig op reageerde. De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar deze verklaringen, waar zij overweegt dat hieruit helemaal niet blijkt dat verzoeksters vader haar zou aansporen om zich opnieuw te laten besnijden. Dit is evenwel niet wat verzoekster beweert of stelt te vrezen. Verzoekster haalt een vrees aan voor herbesnijdenis voorafgaand aan, of in het kader van, een gedwongen huwelijk door toedoen van haar paternale grootmoeder en tantes. Waar de beschikbare informatie allerm minst eenduidig is over de invloed die de vader kan laten gelden op de beslissing om zijn dochters al dan niet te laten besnijden, blijkt wel dat in het geval de vader zich niet op dezelfde lijn stelt als de moeder, hij mogelijk niet kan weerstaan aan de wil van oudere familieleden om zijn dochter te laten besnijden (Cedoca, Report (translation) “*Somalia. Female genital mutilation*”, 13 mei 2025, p. 28-29). Het is de Raad niet duidelijk waarom, indien de verwerende partij klaarblijkelijk niet betwist dat verzoeksters vader afwezig was tijdens, en zich eerder onverschillig uitliet over, de uitvoering van de door haar reeds ondergane besnijdenis, het in die omstandigheden niet kan overtuigen dat haar vader een eventuele herinfibulatie niet zou kunnen tegenhouden omdat hij als militair niet (vaak) thuis is. In dit verband merkt de Raad op dat het militaire profiel van verzoeksters vader klaarblijkelijk niet wordt betwist.

3.3.10. De verwerende partij stelt voorts dat verzoekster niet kan uitleggen om welke reden haar ouders geen echtgenoot voor haar zouden kunnen kiezen die ermee kan leven dat zij niet meer ‘toe’ of type III besneden is, maar uit de desbetreffende passage van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster de vraag aanvankelijk niet correct begreep en deze meerdere keren moest worden herhaald alvorens verzoekster als volgt antwoordde: “*De reden is dat zij de man mee hebben. Ze gaan me verplicht opnieuw toedoen en me dan aan een man toevoegen*” (NPO, p. 18-19). Daarmee greep verzoekster terug naar haar eerdere verklaringen volgens dewelke haar paternale grootmoeder en tantes haar bij terugkeer zullen dwingen om opnieuw te worden besneden en te trouwen met een man van hun keuze. Verzoekster werd gevraagd naar de reden waarom haar ouders hier niets over te zeggen zullen hebben. Verzoekster antwoordde dat de familie langs haar vaderskant “sterker” is. Gevraagd zich te verduidelijken, herhaalt verzoekster dat zij besneden werd hoewel haar moeder daar niet mee akkoord was. Vervolgens gevraagd op welke wijze haar familie langs vaderszijde dan sterker is, geeft verzoekster in haar antwoord aan dat zij haar als “*dichter bij ons*” beschouwen, waarbij de tolk toelicht dat verzoekster verwijst naar haar clan, waardoor zij volgens haar paternale familie “*dichter staat bij hen*” (NPO, p. 17-18). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt inderdaad dat lidmaatschap van een clan in Somalië gebaseerd is op verwantschap in de mannelijke lijn en bepalend is voor de positie van het individu binnen de Somalische maatschappij en de hulp en graad van bescherming die dit individu kan verkrijgen (AD, stuk 6, ‘Landeninformatie’, COI Focus, “*Somalië. Clanaffiliatie*”, 27 februari 2017 en COI Focus “*Somalië. Belang van het clansysteem*”, 20 september 2013 (update)). Derhalve kan op basis van verzoeksters verklaringen, hoe vaag ook, in de huidige stand van zaken worden aangenomen dat zij zich binnen de patriarchaal gestructureerde Somalische samenleving dient te schikken naar de wensen van de ouderen langs de paternale kant van haar familie en dit des te meer het geval is bij gebrek aan een vader die beschermend optreedt wanneer zijn dochter of haar belangen worden geschaad.

3.3.11. Dat blijkt de beschikbare landeninformatie minder invasieve besnijdenisvormen meer en meer de norm blijken te worden in Somalië, acht de Raad *in casu* geen dienstig argument ter weerlegging van het risico op herinfibulatie in hoofde van verzoekster, nu niet wordt betwist dat zij in het verleden reeds werd onderworpen aan de meest verregaande vorm van VGV (type III).

De verwijzing in het verzoekschrift naar verzoeksters leeftijd en leefwereld volstaat naar het oordeel van de Raad, in het licht van voormelde landeninformatie over het belang van het Somalische clansysteem, niet ter verklaring of verschoning van haar gebrekkige kennis over haar eigen clanaffiliatie en andere clans in Somalië. Daargelaten de reden waarom verzoekster geen zicht kan of wenst te bieden op haar clanaffiliatie, dient evenwel te worden vastgesteld dat haar Somalische nationaliteit en herkomst op zich niet worden betwist, waardoor dit motief naar het oordeel van de Raad niet doorweegt in de huidige beoordeling. Ook de verklaringen van verzoeksters moeder volgens dewelke de reis van haar gezin naar Europa georganiseerd en gefinancierd werd door verzoeksters vader, paternale grootvader en de broer van deze paternale grootvader, kunnen niet volstaan om in de huidige stand van zaken een gegronde vrees voor herbesnijdenis in verzoeksters hoofde geheel uit te sluiten. De Raad acht de omstandigheid dat verzoeksters gezin klaarblijkelijk niet overhoop ligt met de paternale kant van haar familie op zich niet onverenigbaar met het bestaan van een vrees voor specifiek de paternale grootmoeder en tantes, nu zij volgens verzoeksters verklaringen verantwoordelijk zijn voor haar besnijdenis en verder niet blijkt of en in welke mate de mannelijke familieleden langs vaderskant hierop een invloed hebben gehad.

Het argument van de adjunct-commissaris dat verzoekster in Somalië over een ondersteunend netwerk beschikt, waarbij herhaald wordt dat er twijfels zijn over haar en haar moeders verklaringen over het gebrek aan contact met haar vader, is verder niet dienstig, in de mate dat in de huidige stand van zaken niet kan worden uitgesloten dat leden van dit netwerk mogelijk niet beschermend zullen optreden tegen, of net zullen bijdragen tot, een herhaling van de vervolging waarvan verzoekster in het verleden het slachtoffer is geworden.

3.3.12. De Raad besluit dat het geheel van verzoeksters verklaringen en de door haar voorgelegde documenten, beschouwd in het licht van de beschikbare objectieve landeninformatie, niet toelaat om in de huidige stand van zaken te besluiten dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw zal worden onderworpen aan VGV bij een terugkeer naar Somalië.

Om verzoeksters concrete situatie te beoordelen aan de hand van het hierboven geschetste kader komt het aan de verwerende partij aldus toe om verzoekster uitvoeriger te horen en om haar verklaringen hierover te beoordelen in het licht van de beschikbare landeninformatie, tezamen bekeken met de objectieve medische gegevens die in huidige zaak voorliggen, evenals de persoonlijke omstandigheden van verzoeksters zaak om na te gaan of er goede redenen zijn om aan te nemen dat zij niet opnieuw zal worden onderworpen aan de reeds ondergane daad van vervolging bij een terugkeer naar Somalië.

3.3.13. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in (oud) artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig (oud) artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 december 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT